

DR. JÓZSA ZSOLT ÜGYVÉD, BIZTOSÍTÁSI SZAKJOGÁSZ, SZAKORVOS

4024 Debrecen, Blaháné u. 2. II/201. Tel./fax: 52/323-227 Tel.: 30/333-1613,

E-mail: drjozsaszolt@gmail.com; web: www.drjozsaszolt.coldal.hu

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/707-2/2017</i>	
Érkezett: 2017 MÁJ 03.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>db</i>	<i>[Signature]</i>

Alulírott,

alatt csatolt

meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján a T. Alkotmánybíróság **IV/707-1/2017 sz.** alatti tájékoztatásában foglalt felhívásnak megfelelően a megadott határidőben az alábbi

alkotmányjogi panasz indítvány hiánypótlást

terjesztem elő:

Alkotmányjogi panasz indítványomban kértem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.159/2016/20.** szám alatti Debrecen, 2016. év december hó 16. napi keltezésű jogerős ítélet alaptörvényellenességét és semmisítse meg azt.

Kértem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg hivatkozott ítélet alapjául szolgáló **2011. évi CXCI. tv.** a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításairól szóló törvény **33/A. § (1) bekezdésének a)** pontjában foglaltak alaptörvény ellenességét és erre tekintettel semmisítse meg hivatkozott a) pontban foglaltat „**állapotjavulás kivételével**” szövegrészt, mivel az ellentétes Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, XIX. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) bekezdésében és 28.cikkben foglaltakkal.

A 2011. évi CLI. tv. 26.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel elő kívánom adni, A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság korábban P/2 alatt csatolt 6.M.159/2016/20. számú ítélete kifejezetten a 2011. évi CXCI. tv. 33/A.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakon alapul (ítélet indokolása 4. oldal 6., 7., 8., 9. bekezdés):

33/A. § (1) Amennyiben a 32. § (1) bekezdése alapján rokkantsági ellátásban részesülő személy vagy a 33. § (1) bekezdése alapján rehabilitációs ellátásban részesülő személy felülvizsgálatát követően az ellátott a) rokkantsági ellátásra jogosult, az ellátás összegét a 12. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kell megállapítani azzal, hogy az – **az állapotjavulás kivételével** – nem lehet kevesebb a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegénél,

Hivatkozott ítélet indokolásának lényege az volt, hogy keresetem azért került elutasításra, mert egészségi állapotomban állapotjavulás következett be. Panasz indítványomhoz P/3 alatt csatoltam a peres eljárás alatt a kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleményét melyből minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy egészségi állapotomban javulás nem következett, alapiagnózisaim orvosi természete miatt nem is következhetett be.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság már számos határozatában kimondta, hogy a jogbiztonság kiemelkedően fontos jogállami érdek és ebből mind a jogalkotó mind a jogalkalmazó szervek felé meghatározott kötelezettségek hárulnak. Nem vitás, hogy a jogbiztonság elve a jog viszonylagos állandóságába vetett bizakodást védi, arra tekintettel, hogy a jogalanyok az élethelyzetükre vonatkozó jogszabályok alapján döntéseket hozhattak. Az Alkotmánybíróság 142/2010 (VII.14.)AB határozatában is utalt arra, hogy a jogbiztonság védelme egyben a jog állandóságába vetett bizalom védelme.

Mindebből az következik, hogy a korábbi szabályozást 2012. évjanuár hó 1. napján felváltó jelen indítvánnyal támadott 2011. évi CXCI. tv-nek (mely 2012. év február hó 17. napjától a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012 (II.14.) NEFMI rendeletre cserélte az egészségi állapot minősítésének orvosszakmai szabályait tartalmazó ORSZI Szervezeti és Működési Szabályzatának kiadásáról, valamint a funkcióképesség, fogyatékoság és a megváltozott munkaképesség véleményezéséről szóló szakmai irányelvek alkalmazásáról szóló 1/2008 (SZ.K.1.) SZMM utasítást) is (és természetesen hivatkozott, közel azonos időben hatályosuló NEFMI rendeletnek is) eleget kell tennie a bizalomvédelemből következő követelményeknek.

Ez akkor is igaz, ha pontosan tudjuk, hogy az, hogy a megváltozott munkaképességű személyeket a törvényhozó milyen összegű és tartalmú ellátással kívánja segíteni szociálpolitikai kérdés. Az azonban, hogy az Mmtv. által bevezetett új szabályozás – mely

hivatkozott NEFMI rendelet alapján más rendszer szerint határozta meg az egészségi állapotot, mint az általa hatályon kívül helyezett 1/2008 SZMM utasítás (Irányelv) - kifejezetten sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő bizalomvédelem követelményét, hiszen a rendelet és irányelv között az összehasonlíthatóság teljes hiánya okán nincs átjárás.

A) Az Alaptörvény **XIX. cikk (1)** bekezdése úgy rendelkezik, hogy

*„Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, **rokkantság**, fogyatékoság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben **meghatározott támogatásra** jogosult.”*

A magunk részéről egyetértünk azzal az állásponttal, hogy az Alaptörvény felhívott rendelkezése kettős tartalmú. Az első mondatban olyan államcél került meghatározásra, melyből sem a szociális biztonság szintje, sem az nem vezethető le, hogy az államnak milyen feltételek fennállta esetén milyen tartalmú és mértékű juttatásokat kell biztosítania. A második mondatból viszont az következik, hogy meghatározott körülmények esetén (melyek között a rokkantság expressis verbis kimondásra került) az állampolgároknak alanyi joguk van a törvényben meghatározott támogatásra. A 26/1993 (II.29.) AB határozatban került megállapításra, hogy „a társadalombiztosítás az ellátáshoz való jog megvalósításának egyik eszköze, azaz a társadalombiztosításnak a szerzett jogok garantálását az ellátáshoz való alkotmányos jog megvalósítására figyelemmel kell biztosítania.”

Fenti indokolás után hangsúlyozni kívánom, hogy az Mmtv 33A.§ (1) alaptörvényellenes a) pontjának alkalmazása miatt addig folyósított ellátásom alig több, mint harmadára csökkent, így nem kapom meg a XIX. cikk (1) bekezdés szerinti betegség, rokkantság esetén járó járadékom és szociális biztonságom is veszélybe került. Így nemcsak a támadott ítélet, hanem az Mmtv. felhívott pontja is ellentétes a XIX. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

B) Az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdése úgy rendelkezik, hogy

*„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely **perben** a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tiszteességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Ahhoz kétség sem fér, hogy az Mmtv. 33/A§ (1) a) pontjában szereplő „*állapotjavulás kivételével*” szövegrészre ítéletet alapítani nem lehet, hiszen sem a támadott törvényből sem egyéb rendelkezésből nem szerezhető olyan információ és nem vonható le olyan következtetés

melyből kiderülne, hogy a törvényalkotó mit ért a felhívott szövegrész alatt. Legnagyobb valószínűséggel az egészségi állapotra utal, de ezt semmilyen módon nem jelzi.

A World Health Organization 1948-as megalakulásakor az egészséget úgy definiálta, hogy „Az egészség a teljes testi, lelki és szociális jólét állapota, és nem csupán a betegség vagy fogyatékoság hiánya.”

Az egészségi állapot, illetve az össz-szervezeti egészségkárosodás megállapítására, meghatározására irányuló hatósági vizsgálatok kapcsán fenti definíció azon módosulását kell elfogadnunk, mely szerint az egészségi állapot fogalma alatt az egyén fizikai, mentális, szociális jóllétének betegség, illetve sérülés után kialakult vagy veleszületett rendellenesség következtében fennálló tartós vagy kedvezőtlen változásait figyelembe véve meghatározott állapot értendő.

Hivatkozott peres eljárásomban a kirendelt igazságügyi orvosszakértő korábban P/3 és P/4 alatt csatolt orvosszakértői véleményében és annak kiegészítésében kifejezetten azt állapította meg, hogy állapotomban javulás nem következett, diagnózisom miatt nem is következhetett be.

Fenti indokolásra tekintettel álláspontom szerint nem tekinthető tisztességesnek egy olyan tárgyalás, melynek végén úgy kerül jogerősen megállapításra állapotjavulás, hogy ténybelileg – a kirendelt igazságügyi orvosszakértő által is megállapítottan - állapotromlás esete áll fenn, ráadásul az összehasonlítási alap megteremtésére sem fordított figyelmet az eljáró bíróság. Mindezekből következően az állapítható meg, hogy a támadott ítélet szemben áll a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

C) Az Alaptörvény **XIII. cikk (1)** bekezdése úgy rendelkezik, hogy

„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

A 43/1995 (VI.30.) AB határozatból az állapítható meg, hogy az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata következetesen különbséget tett az egyes társadalombiztosítási ellátórendszerből fedezett ellátások között aszerint, hogy abban biztosítási vagy szolidaritási elem játszik-e nagyobb szerepet. Ezek alapján „mindazon társadalombiztosítási szolgáltatások esetében, ahol a biztosítási elem szerepet játszik, a szolgáltatások csökkentésének vagy megszüntetésének alkotmányossága a tulajdonvédelem ismervei szerint bírálendő el.”

Álláspontom szerint éppen ez vonatkozik az én esetemre is és fenti indokolás után elő kívánom adni, hogy az Mmtv. támadott pontja és az ennek alapján született és szintén támadott ítélet sérti a XIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tulajdonhoz való jogomat, hiszen az állapotom alapján engem megillető törvényes várományom elvonásra került.

D) Az Alaptörvény 28. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Ismételten hangsúlyozni kívánom, hogy álláspontom szerint jogerős ítéletet kifejezetten igazságügyi orvosszakértői szakkérdésre, egészségi állapot tekintetében állapotjavulásra úgy alapítani, hogy a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy állapotjavulás nem történt, a betegség természete miatt nem is történhetett (állapotromlás történt és a továbbiakban is az várható) kifejezetten ellentétben áll a felhívott 28. cikkben foglaltakkal, hiszen az ítéletbeli jogszabályértelmezés nemcsak a jogszabály céljával és az Alaptörvény panaszom első oldalán felhívott rendelkezéseivel áll szemben, hanem nem felel meg sem a józan észnek sem a közjónak és nem szolgál erkölcsös és gazdaságos célt sem. Állapotjavulásról úgy rendelkezni, hogy a viszonyítási alapul szolgáló állapot egy másik szabályzórendszer keretein belül lett megállapítva ezzel kihúzva az összehasonlítás elvi lehetősége alól is a talajt, ráadásul tényleges és ténybeli, orvosszakérő által is megállapított állapotromlás fennállása esetén kifejezetten ellentétes a józan ésszel és a legkevésbe sem erkölcsös.

Indítványomat ismételten összegezve, álláspontom szerint

az Mmtv. 33/A.§ (1) bekezdésének a) pontjába foglalt *„az állapotjavulás kivételével”* szövegrész és az ezt alapulvevő Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.159/2016/20.számú ítélete a fentebb felsorolt indokok alapján sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, XIX. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) bekezdésében és 28.cikkben foglaltakat.

Mindezekre tekintettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg támadott a) pontban foglaltak és támadott ítélet alkotmányellenességét és azokat semmisítse meg.

Debrecen, 2017. év április hó. 21.

